

Welkom en openingswoord

Stellen we ons in de aanwezigheid van + de Vader, de Zoon, de Heilige Geest. Amen.

Van harte welkom in deze eerste viering van 2024. Fijn om u allemaal te kunnen begroeten. Allereerst wens ik u een gelukkig nieuwjaar. Wanneer wij elkaar een goed, gelukkig, of zalig nieuwjaar toewensen, bedoelen we waarschijnlijk iets als: ik hoop en wens dat jij ook dit jaar de weg door het leven zult vinden. Waarbij je vriend kunt zijn met wat er gebeurd is (in goede en minder goede tijden). En waarbij je vriend kunt zijn met wat komen gaat. Hoopvol bent en niet angstig voor wat morgen brengen kan.

Vandaag op Driekoningen sluiten we de Kersttijd af. Het is het kerkelijk feest van de Openbaring van de Heer. Godsverschijning in Jezus, de pasgeboren koning. In de kerstnacht hoorden we het meer intieme geboorteverhaal van Jezus, volgens Lucas. Over Maria die haar zoon ter wereld bracht en de boodschap aan de herders niet ver daar vandaan. Vandaag is er het andere geboorteverhaal, volgens Matteus, waarbij een aantal wijzen de nieuw geboren koning bezoeken. Een geboorteverhaal in de Bijbel is geen reportage, maar zegt iets over de betekenis van iemands leven. Vandaag is dat het licht dat mensen gidst en leidt bij het onderweg zijn.

Maken we het een moment stil in onszelf. Staan wij open voor de komst van Gods Geest op onze weg in dit uur van samenzijn.

Overweging *Jesaja 60: 1-6, Matteus 2: 1-12*

We zijn in ons leven letterlijk vaak onderweg. Ga maar eens na op hoeveel dagen in het jaar je ergens heen gaat; dichtbij, verder weg, misschien heel ver weg. Op hoeveel dagen ga je eigenlijk nergens heen? Wanneer ik onderweg ben, dan is er altijd wel een moment waarop ik denk: al die andere mensen zijn ook onderweg. Komen ergens vandaag, en gaan ook allemaal ergens heen. En vervolgens de vraag: waar zouden zij naartoe gaan? De man of vrouw op de fiets, de mensen in de auto, iedereen die wacht op het perron. Wat drijft hen om op weg te gaan? Vaak zal het routine zijn (werk, boodschappen, school, vaste bezoeken). Er zal zeker ook een ander 'onderweg zijn' zijn. Bijvoorbeeld om iets te vieren, te gedenken, of afscheid te nemen van iets of iemand. En we kennen ook een onderweg zijn naar iets nieuws, iets onbekends, waarbij je een duidelijk verlangen voelt om te gaan. Misschien hebben we wel het gevoel dat het iets met je zal doen, dat het een ervaring kan worden die je raakt en bijblijft.

In het geboorteverhaal volgens Matteus gaat het ook over een verlangen om op weg te gaan. Over mensen die onderweg zijn naar de nieuw geboren koning. We weten niet met hoeveel ze zijn, wel dat ze drie geschenken bij zich hebben: goud, wierook, mirre. We noemen ze 'drie koningen', maar er staat 'wijzen' (magoi). Misschien raadgevers of priesters uit een ander land. Er komen in het verhaal wel koningen voor, maar dat zijn er maar twee. Die lijnrecht tegenover elkaar staan: Jeruzalem met de machthebber Herodes. Bethlehem met de pasgeboren Jezus, aangekondigd als herder en leidsman. Het is dit pasgeboren kind waar de wijzen voor zullen knielen, waar het licht hen naartoe heeft geleid. Dat het licht ís.

Het licht dat ook in het visioen van de profeet Jesaja zo aanwezig is. "Jeruzalem, sta op en schitter, je licht is gekomen, over jou schijnt de luister van de Heer. Open je ogen, kijk om je heen: je zonen komen van ver, je dochters worden op de heup gedragen. Je zult stralen van vreugde als je het ziet". Wat een krachtige boodschap. Achter elke zin zou een uitroepetekening kunnen staan. Jeruzalem zal een baken van licht worden voor mensen die terugkeren uit ballingschap.

De wijzen hebben een verlangen op weg te gaan, een onbekende weg, het licht is hun kompas. De ontmoeting met het kind en zijn moeder, zal een verrassende ontmoeting zijn geweest. Geen koningskind met pracht en praal maar in een gewoon huis, een plaats van eenvoud. Een hoopvolle ontmoeting, want het geeft hen een overgrote vreugde. Ze knielen neer, bieden hun geschenken aan.

Kunnen wij zoals deze wijzen onderweg zijn, durven wij een nieuwe weg te gaan, en te vertrouwen op het licht? Of hebben wij vooral behoefte aan bekende omgevingen? Want dan kun je niet verdwalen. Vooral behoefte aan mensen om ons heen die hetzelfde denken en willen als wijzelf? Want dan voel je je veilig en sterk. Of is het onze opdracht elke ontmoeting toe te laten? Het licht in ieder mens te zien. Als we bedenken dat Gods licht dichtbij is, dan zijn we altijd onderweg. Daarvoor hoeven we niet altijd te verlangen naar nieuwe, onbekende wegen. We kunnen in ons dagelijks leven natuurlijk een nieuwe weg gaan, maar we kunnen ook de oude weg nieuw maken. We kunnen natuurlijk nieuwe mensen ontmoeten, maar we kunnen ook mensen opnieuw ontmoeten. We kunnen natuurlijk een nieuwe omgeving ontdekken, maar we kunnen ook de bekende omgeving of situatie opnieuw ontdekken. In nieuw licht zien, dat ons raakt.

Als kinderen van het licht zijn we elke dag onderweg. Met onze eigen geschenken, kostbare gaven en talenten. Er is altijd Gods licht dat ons leidt. En in Jezus is ieder van ons een licht voor een ander.